

kunde have noget imod den. Jeg har ganske sikkert fraraadet den under Konferencen med Finansudvalget. Jeg skal indrømme den ærede Ordfører, at naar man ser teoreti paa Spørgsmaalet, principielt, hvad D'Herr. nu ville, kan det jo synes at være ganske rigtigt, at naar Statsbanerne overtage en anden Vane i Forpagtning, udredes Forpagtningsafgiften af Statsbanernes ordinære Udgifter. Her er nu den Ting at bemærke, at det er en ret uheldig Forpagtning, men det er ikke det, det kommer an paa. Der udredes ikke noget i Virkeligheden, ikke nogen Forpagtningsafgift af Jalssterbanen. Der udredes 120,000 Kr., de skulle udredes, fordi de maa udredes. Det gælder ikke Banen til Nykøbing, den betale vi ikke noget for, men det er Gedserbanen, og det er i Virkeligheden Rentegaranti af Gedserbanen. D'Herr. kende jo godt det Forhold, man i sin Tid er gaaet ind paa, og som jeg er nødsaget til at opretholde.

Hidtil har denne Sum været udredt af den Iolland-falsterke Jærnbane. Naar jeg nu siger, at der ingen Grund er til at konvertere dette til en Forpagtningsafgift af Statsbanerne, saa er det ikke af formelle, men af reelle Grunde. Formelt kan den ærede Ordfører jo have Ret; den strenge Korrekthed maa føre til, at man opfører Beløbet under Statsbanerne, og det blev jo fremdraget af det ærede Medlem for Rjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling) forleden Dag. Min reelle Grund er den, at Staten ejer selv i det væsentlige de Papirer, der skulle forrentes. Det synes mig altsaa at være nok saa naturligt fra Statskassens Side at udrede den Forpagtningsafgift, som den selv skal have, at man fører dette til Udgift for Statskassen og igen til Indtægt. Det er det reelle Forhold, som er til Stede. Det er ikke alle Papirerne, som ligger i Statskassen, men den langt overvejende Del. Nu bliver det altsaa Jærnbannerne, der kommer til at betale de 120,000. Derfor er det, jeg har ment, at, naar man ser paa Realiteten, er der mindre Grund til at gaa til den Postering; men det er ikke saa vigtigt et Spørgsmaal; man vil ogsaa godt kunne finde andre Poster, hvor Staten udreder Forpagtningsafgifter — det indrømmer jeg — men her er ganske særlige Forhold til Stede, nemlig Rentegarantien. Jeg vilde synes bedre om, at det ikke var Statskassen, der selv betalte sig selv denne Rentegaranti.

Johansen: Det kan jo kun vække Tilfredshed, naar det ærede Finansudvalg er kommet til det Resultat, at det mener at

kunne nedsætte Overflaget over Driftsudgifterne ved Statsbanerne med 420,000 Kr. Ganske vist bemærkede den ærede Ordfører, at denne Sum dog kun var kalkulatorisk, hvad den ærede Minister senere har gentaget. 400,000 Kr. ere i sig selv en temmelig betydelig Sum; men ser man hen til, at Budgettet for Statsbanedriften anslaaes paa Indtægtsfiden til 17 Mill. Kroner og til en Udgift af over 14 Mill. Kroner, saa er det jo ikke saa forstrækkelig meget endda. Smid- lertid forekommer det mig, at Udvalget i sine Nedsættelser har været meget forstigt. Jeg ser ikke saa pessimistisk paa disse Nedsættelser som den ærede Minister, Statsbanerne ere et betydeligt Aktiv i Statshusholdningen og ville forhaabentlig ogsaa efterhaanden give større Udbytte, end de hidtil have givet, naar først vi komme dertil, at vi ikke længere flytte saa meget omkring med vore Stationer. Det kan altsaa kun vække Tilfredshed, som jeg før bemærkede, at Udgifterne efter Udvalgets Mening, sandsynligvis kunne nedsættes med 400,000 Kr. Men det ubelækker jo ikke, at enkelte Medlemmer kunde have Ønske, der gaa i Retning af større Udgifter. Det er nemlig et saadant Ønske, som jeg har, og som jeg tillader mig straks at fremkomme med. Jeg ønsker Udgiftskontoerne A. C. 1. og 5. C. 1. under Jærnbannerne forhøjede. Disse Kontoer ere nærmere specificerede i Anmærkninger. Det er ikke hele Kontoen paa de to Steder, jeg ønsker forhøjet, men kun en enkelt Del, nemlig det, der angaar Konduktørerne. Vi have i det hele 480 Konduktører her i Landet, som ere fordelte saaledes, saa vidt jeg har kunnet se, at Halvdelen er her paa Sjælland og Halvdelen er anjat paa Banerne i Sjælland og paa Jhn. Jeg vil ikke foreslaa nogen Forhøjelse af Konduktørernes Løn — jeg har nemlig ikke hørt, at Konduktørerne have klaget over, at deres Lønninger ikke vare tilstrækkelige, og jeg ved ogsaa, at Konduktørerne kunne avancere til Pasmeistre og maaste ogsaa til endnu mere indbringende Stillinger — men mit Forslag gaar ud paa at lade dem i Tjenesten, og dertil behøves flere Konduktører. Vi vide jo alle sammen, at den Maade, hvorpaa Konduktørerne paa Statsbanerne skulle efterse og mærke Billeterne, er en temmelig farlig Maade. Statsbanernes Personbogne ere nemlig saaledes indrettede, at Konduktørerne under Kørslen, naar de skulle efterse Billeterne, maa bevæge sig hen over Gangbrættet uden for Bognene, holdende sig i Jærnstængerne. Ved høflig Dag og naar Vejret er godt, kan det maaste ikke være saa farligt — skønt helt farefrit er det endda ikke — værre er det, naar det bliver Regnvejrr,